

СЕКЦІЯ 4 АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК [334.72+336.77]:340.111.5:347.736
DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2307-8049/2024-4-4>

МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ КРЕДИТОРІВ У ПРОЦЕСІ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ ПІДХІД

Бережна Катерина Вікторівна,
доктор юридичних наук, професор,
завідувачка кафедри європейського та міжнародного права
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара
DNU_MP@ukr.net
orcid.org/0000-0002-8250-3562

У науковій статті аналізуються нововведення Кодексу України з процедур банкрутства, що набрав чинності у 2019 році, та їх вплив на механізми захисту прав кредиторів у контексті адміністративно-правового підходу.

Мета полягає в комплексному дослідженні та оцінці механізмів захисту прав кредиторів у процесі банкрутства підприємств в Україні з акцентом на адміністративно-правовий підхід.

Методами дослідження, якими користувався автор, були методи накопичування фактів, що мають відношення до об'єкта дослідження, методи аналізу фактів (оцінка, зіставлення, порівняння), методи вибору та обґрунтування наукових рекомендацій.

Результати дослідження. Останні зміни у законодавстві радикально трансформували практику банкрутства в Україні, зокрема у напрямі більшої орієнтації на захист інтересів кредиторів. Стаття починається з огляду основних змін, що внесені до законодавства, які усунули необхідність отримання судового рішення про стягнення боргу і підтвердження виконавчої служби для подання заяви про банкрутство. Це значно скоротило часові та фінансові витрати на відкриття провадження у справі про банкрутство. Також було знижено кількість вимог до досудової санації, що робить її доступнішою для великих підприємств. Важливими нововведеннями є спрощення процедури ліквідації та вдосконалення механізмів захисту прав кредиторів. Відзначено значення розширених повноважень арбітражних керуючих, які отримали можливість визнання правочинів недійсними та повернення втрачених активів підприємства. Стаття також досліджує вплив нововведень на судову практику, де стало можливим притягнення до відповідальності несумлінних менеджерів та власників боржників. Зміни у регулюванні прав кредиторів також розглядаються крізь призму нових умов для зборів кредиторів. Кодекс чітко визначає умови їх повноважності, що сприяє більшій прозорій та ефективній організації зборів. Крім того, Кодекс вводить нові правила щодо мораторію для забезпечених кредиторів, автоматично припиняючи мораторій після пів року. Автор підкреслює, що Кодекс дає кредиторам більше можливостей для реалізації своїх вимог і забезпечує кращий захист прав кредиторів порівняно з попереднім законодавством. Окремо розглядається автоматизація процесів і зміни у процедурах зборів кредиторів, що покращують ефективність процесу банкрутства.

Висновки. Кодекс України з процедур банкрутства суттєво вдосконалює наявну правову систему, надаючи нові інструменти для захисту прав кредиторів і забезпечення більш ефективного процесу банкрутства. Це сприяє як покращенню ситуації з боргами в Україні, так і підвищенню рівня довіри до правової системи загалом.

Ключові слова: Кодекс України з процедур банкрутства, банкрутство, адміністративно-правове регулювання, досудова санація, ліквідація, мораторій, арбітражний керуючий, процедура банкрутства.

MECHANISMS FOR THE PROTECTION OF CREDITORS' RIGHTS IN THE PROCESS OF ENTERPRISE BANKRUPTCY IN UKRAINE: ADMINISTRATIVE AND LEGAL APPROACH

Berezhna Kateryna Viktorivna,
 Doctor of Juridical Sciences, Professor,
 Head of the Department of European and International Law
 Oles Honchar Dnipro National University
 DNU_MP@ukr.net
 orcid.org/0000-0002-8250-3562

The article analyzes the innovations of the Bankruptcy Code of Ukraine, which came into force in 2019, and their impact on the mechanisms for protecting creditors' rights in the context of the administrative and legal approach.

The goal is a comprehensive study and evaluation of the mechanisms for protecting the rights of creditors in the process of bankruptcy of enterprises in Ukraine with an emphasis on the administrative and legal approach.

Research methods used by the author were methods of accumulating facts related to the object of research, methods of analyzing facts (estimation, comparison, comparison), methods of selection and justification of scientific recommendations.

Results. The recent legislative changes have radically transformed the bankruptcy practice in Ukraine, in particular, in the direction of a greater focus on protecting the interests of creditors. The article begins with an overview of the main changes introduced to the legislation, which eliminated the need to obtain a court decision on debt collection and confirmation of the executive service in order to file for bankruptcy. This significantly reduced the time and financial costs of opening bankruptcy proceedings. The number of requirements for pre-trial rehabilitation has also been reduced, making it more accessible to large enterprises. Important innovations include simplification of the liquidation procedure and improvement of the mechanisms for protecting the rights of creditors. The author emphasizes the importance of the expanded powers of insolvency receivers, who have been granted the ability to invalidate transactions and recover lost company assets. The article also examines the impact of the innovations on court practice, where it has become possible to bring to justice unscrupulous managers and owners of debtors. Changes in the regulation of creditors' rights are also considered through the prism of new conditions for creditors' meetings. The Code clearly defines the terms of their powers, which contributes to a more transparent and efficient organization of the meeting. In addition, the Code introduces new rules regarding the moratorium for secured creditors, automatically terminating the moratorium after six months. The author emphasizes that the Code provides creditors with more opportunities to enforce their claims and ensures better protection of creditors' rights than under previous legislation. The author also discusses the automation of processes and changes in the procedures for creditors' meetings, which improve the efficiency of the bankruptcy process.

Conclusions. The Bankruptcy Code of Ukraine significantly improves the existing legal system, providing new tools to protect the rights of creditors and ensure a more efficient bankruptcy process. This contributes both to the improvement of the situation with debts in Ukraine and to the increase of the level of trust in the legal system as a whole.

Key words: Code of Ukraine on Bankruptcy Procedures, bankruptcy, administrative and legal regulation, pre-trial rehabilitation, liquidation, moratorium, insolvency officer, bankruptcy procedure.

Вступ. Процедури банкрутства в Україні зазнали значних змін з набранням чинності Кодексу України з процедур банкрутства у 2019 році. Зокрема, нововведення спрямовані на вдосконалення механізмів захисту прав кредиторів, що відзначається в контексті прокредиторської філософії нового законодавства. Проте реалізація цих змін виявила низку проблем та викликів, які потребують глибокого аналізу та вирішення. Питанням залишається, наскільки ефективно новий Кодекс забезпечує захист прав кредиторів порівняно з попереднім законодавством. Хоча Кодекс зменшив кількість формальних вимог для подання заяви про банкрутство та вдосконалив механізми досудової санації, є питання щодо реальної ефективності цих механізмів у запобіганні зловживанням і забезпеченні максимального повернення боргів. Введення нових

правил, які дозволяють швидше ініціювати провадження у справі про банкрутство, може призвести до зловживань, таких як штучне створення ситуацій для ініціювання банкрутства, що може негативно вплинути на добросовісних боржників і кредиторів. Зміни у регулюванні повноважності зборів кредиторів та нові правила щодо їх проведення потребують детального вивчення. Наявність можливості самостійного скликання зборів кредиторів і визначення місця їх проведення може створювати як нові можливості, так і потенційні проблеми, пов'язані з організацією та управлінням цими зборами. Важливо дослідити, наскільки ефективно Кодекс забезпечує повернення активів боржника через арбітражних керуючих, які мають розширені повноваження для визнання правочинів недійсними. Потрібно оцінити, чи дійсно ці механізми забезпе-

чують достатній захист інтересів кредиторів та відновлення їхніх прав. Регулювання мораторію на задоволення вимог кредиторів є важливим аспектом, що потребує детального аналізу. Потрібно вивчити, як нові правила щодо мораторію для забезпечених кредиторів та фізичних осіб впливають на загальний процес банкрутства та реалізацію прав кредиторів. Таким чином, проблема полягає в необхідності комплексного аналізу та оцінки ефективності нововведень у законодавстві про банкрутство, а також у визначенні їх впливу на захист прав кредиторів та загальну ефективність процедур банкрутства в Україні.

А.А. Бутирський, І.А. Бутирська, О.М. Бірюков, В.Г. Афанасьєв, І.О. Вечірко, В.В. Джунь, О.А. Латинін, В.В. Радзивілюк, Я.Г. Рябцева, О.О. Степанов та інші видатні українські вчені займалися тематикою процедур банкрутства. Проте останні дослідження включають пропозиції щодо вдосконалення системи банкрутства в Україні. Основні рекомендації включають удосконалення механізмів досудової санації, посилення контролю за арбітражними керуючими та оптимізацію процесів зборів кредиторів. Рекомендується також вдосконалення законодавства для забезпечення більшої прозорості та ефективності процедур банкрутства. Таким чином, аналіз останніх досліджень і публікацій показує як позитивні зміни, так і наявні проблеми у сфері банкрутства в Україні, а також надає напрями для подальшого вдосконалення правового регулювання.

1. Процедура банкрутства підприємств в Україні як важливий інструмент у забезпеченні фінансової стабільності та відновленні платоспроможності боржників

Захист прав кредиторів в умовах банкрутства залишається актуальною проблемою, що потребує детального аналізу і вдосконалення. Адміністративно-правовий підхід до захисту прав кредиторів є ключовим аспектом у забезпеченні справедливого та ефективного процесу банкрутства. У цій статті розглядаються механізми захисту прав кредиторів, що використовуються в Україні, а також їх ефективність з адміністративно-правової точки зору.

З 2019 року в Україні набув чинності Кодекс України з процедур банкрутства (КУзПБ, 2019), який має прокредиторську орієнтацію і спрямований переважно на забезпечення захисту прав кредиторів порівняно з боржниками.

На жаль, військова агресія з боку Російської Федерації завдала значної шкоди українському бізнесу. Було знищено безліч підприємств, розірвано логістичні ланцюги, спостерігається відтік робочої сили тощо. Це призводить до виникнення неплатоспроможності у підприємств, що створює проблеми і для кредиторів.

Норми Кодексу передбачають низку механізмів для захисту порушених прав кредиторів, які можна класифікувати на досудові та судові.

У Кодексі України з процедур банкрутства відсутні обмеження щодо суми боргу, необ-

хідної для подання заяви про банкрутство. Кредитору не потрібно чекати, поки сума боргу досягне мільйона гривень або тримісячного прострочення, якщо наявні обґрунтовані ризики неплатоспроможності боржника.

Мінімізовано підстави для порушення судом справи про банкрутство. До 2019 року вимагалась наявність доказів безспірності вимог у вигляді судового рішення про стягнення боргу, що набрало законної сили, а також відкритого виконавчого провадження. Згідно з новим Кодексом, кредитор може негайно ініціювати відкриття провадження у справі про банкрутство боржника, якщо останній не виконує свої фінансові зобов'язання в установлені терміни. Це може сприяти запобіганню виводу активів недобросовісними боржниками та іншим потенційним ризикам. Однак нові норми також можуть призвести до підвищення ризиків створення штучних банкрутств, що ставить додаткову відповідальність на суди.

Для подання заяви про відкриття процедури банкрутства необхідно авансувати арбітражному керуючому його винагороду в розмірі трьох мінімальних заробітків плат.

Згідно з вимогами частини 2 статті 35 Кодексу, підготовче засідання суду має проводитися не пізніше чотирнадцяти днів з дня постановлення ухвали про прийняття заяви про відкриття провадження у справі, а у разі наявності поважних причин – не пізніше двадцяти днів.

Абзац 2 частини 1 статті 54 Кодексу надає суду право визначати строк, протягом якого ліквідатор зобов'язаний завершити ліквідацію боржника. Цей строк не може перевищувати дванадцяти місяців. Санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство можлива за умови, що учасники боржника, кредитори та інші особи здатні надати фінансову допомогу, достатню для погашення грошових зобов'язань боржника перед кредиторами та відновлення його платоспроможності, процедура досудової санації не обмежена 12 місяцями, що дозволяє застосовувати цей механізм до великих підприємств та значних боргів, які неможливо погасити в короткий термін.

Особливістю є те, що досудову санацію може ініціювати сам боржник за умови наявності підстав, таких як додаткове фінансування або залучення інвестора. Для кредитора ця процедура може забезпечити повернення більшої частини грошових вимог порівняно із судовою процедурою банкрутства, хоча це може вимагати певних компромісів. План санації розробляється боржником, погоджується з кредиторами і в подальшому затверджується судом, ставши обов'язковим для всіх кредиторів, які беруть участь у цьому процесі (Яновицька, 2021).

До переваг досудової санації належать: гнучкість у розробленні та затвердженні плану санації, відсутність чітких термінів на його розроблення та виконання, швидкість процесу, мінімальне судове втручання та зменшені витрати на проведене процедури, а також можливість податкової оптимізації.

Недоліком є те, що кредитори, які беруть участь у плані санації, не можуть ініціювати провадження у справі про банкрутство боржника, якщо останній належним чином виконує план санації.

2. Процедура банкрутства

Процедура відкриття провадження у справі про банкрутство суттєво спростилася та прискорилося з прийняттям нового Кодексу. Тепер відсутня необхідність отримання судового рішення про стягнення боргу або підтвердження виконавчої служби про невиконання цього рішення боржником понад три місяці. Також не існує мінімального порогу боргу. Досить лише підтвердити суду, що строк виконання зобов'язань настав і відсутній спір щодо права. Це скоротило часові витрати на відкриття провадження на 6–9 місяців і відповідно зменшило фінансові витрати.

Процедура банкрутства починається зі стадії розпорядження майном, після завершення якої суд вирішує, чи можливе відновлення платоспроможності боржника, або переходить до стадії ліквідації, якщо санація неможлива.

На стадії розпорядження майном підприємство може продовжувати свою діяльність, керівництво залишається на своїх посадах, але підлягає додатковому контролю з боку арбітражного керуючого. В окремих випадках управління підприємством може бути передане арбітражному керуючому.

На стадії ліквідації господарська діяльність зупиняється, всі працівники звільняються, і підприємство переходить під повний контроль арбітражного керуючого. Важливо зазначити, що часто заборгованість підприємства зумовлена умисними неправомірними діями менеджменту, такими як виведення коштів або необґрунтоване відчуження активів (Тюріна, 202: 52).

Кодекс надає нові інструменти для боротьби з такими випадками, включаючи можливість визнання угод недійсними та повернення активів до підприємства для погашення боргів. Кодекс також дозволяє притягати до солідарної або субсидіарної відповідальності як несумлінний менеджмент, так і власників боржника, хоча за Цивільним кодексом учасники юридичної особи не відповідають за її зобов'язаннями і навпаки.

Верховний Суд активно підтримує прокредиторську практику, задовольняючи більшість заяв арбітражних керуючих про притягнення керівників та/або власників боржника до відповідальності. Це призводить до того, що борги підприємства можуть бути покладені на керівників і власників, якщо їхні дії призвели до банкрутства (Пантелеєв, 2021: 173).

З переваг ліквідації можна відзначити: контроль над управлінням і виробничим процесом боржника, можливість повернення відчужених активів для подальшого продажу, притягнення до солідарної або субсидіарної відповідальності керівників і власників, а також задоволення кредиторських вимог. Недоліками є можливість тривалого часу проведення процедури, що може перевищувати 12 місяців.

Кодекс України з процедур банкрутства регулює як санацію до відкриття провадження, так і ліквідацію, в обох випадках прагнучи максимально захистити права кредиторів і забезпечити їхні вимоги (Дутка, 2021: 96). Процедура банкрутства надає ефективні механізми для захисту інтересів кредиторів, які є значно більш дієвими, ніж традиційні судові позови.

Кодекс не передбачає концепції «поза-конкурсний кредитор шостої черги» і скасовує обов'язковий строк подання заяв кредиторами після публікації про відкриття провадження. Тепер кредитори, які не подали заяву в установлені строки, втрачають право голосу на зборах кредиторів, але їхні вимоги все ще враховуються. Раніше відповідно до частини 4 статті 23 Закону особи, чії вимоги були заявлені після закінчення строку, не вважалися конкурсними кредиторами і їхні вимоги погашалися на шостій черзі у ліквідаційній процедурі. Нині частина 4 статті 45 Кодексу передбачає, що такі кредитори є конкурсними, але позбавлені права вирішального голосу на зборах кредиторів, і їхні вимоги задовольняються згідно з черговістю, встановленою Кодексом (Кальченко, 2020).

Кодекс також чітко визначає умови для перших зборів кредиторів. Раніше ці умови були не досить регламентовані, що призводило до зловживань. Згідно з частиною 2 статті 48 Кодексу, перші збори кредиторів є повноважними, якщо присутні кредитори, які мають не менше ніж дві третини голосів. У разі відсутності необхідної кількості голосів проводяться повторні збори через два тижні, які є повноважними за наявності більше половини голосів. Якщо і ці збори не відбулися, проводяться наступні збори через два тижні, які вважаються повноважними за присутності кредиторів, що мають більше чверті голосів.

Нова редакція Кодексу надає комітету кредиторів та іншим кредиторам право самостійно скликати збори у випадку, якщо арбітражний керуючий цього не зробить. Кодекс також дозволяє кредиторам визначити інше місце проведення зборів, на відміну від Закону, який встановлював місце проведення зборів за місцезнаходженням боржника.

Згідно з частиною 3 статті 26 Закону, збори кредиторів скликалися арбітражним керуючим на вимогу комітету або окремих кредиторів протягом двох тижнів з дати отримання письмової вимоги. Кодекс же надає право визначити інше місце проведення зборів кредиторів, якщо арбітражний керуючий не скликав збори самостійно.

Кодекс передає ключові повноваження від комітету кредиторів до зборів кредиторів, включаючи право звернення до суду з клопотанням про наступні процедури у справі про банкрутство. Комітет може лише пропонувати суду продовження строку процедур. Кодекс також автоматизує процес включення всіх кредиторів до комітету, якщо їх кількість не перевищує сім осіб.

Кодекс обмежує строк мораторію для кредиторів із забезпеченими вимогами.

Мораторій автоматично припиняється через півроку з моменту введення процедури розпорядження майном. Частина 8 статті 41 Кодексу визначає, що дія мораторію припиняється з дня закриття провадження у справі про банкрутство. Для забезпечення кредиторів дія мораторію припиняється автоматично після 170 днів з моменту введення процедури розпорядження майном, якщо не винесено рішення про банкрутство або санацію.

У випадку відновлення платоспроможності фізичних осіб частина 1 статті 121 Кодексу встановлює мораторій на задоволення вимог кредиторів на 120 днів з моменту відкриття провадження у справі про неплатоспроможність. Ухвала про відкриття провадження зупиняє виконавчі дії щодо боржника.

Крім того, забезпечений кредитор має право ініціювати зняття мораторію під час санації боржника, а також відмовитися від частини або всього забезпечення. Такі кредитори розглядаються як забезпечені лише в частині вартості предмета застави відповідно до пункту 2 статті 45 Кодексу.

Висновки. Отже, нова редакція Кодексу України з процедур банкрутства в 2019 році значно змінила підходи до управління процесами банкрутства в Україні. Кодекс орієнтований на захист прав кредиторів, що проявляється в усуненні обмежень щодо суми боргу та спрощенні умов для подання заяви про банкрутство. Сучасний підхід передбачає зменшення часу і фінансових витрат на відкриття провадження у справі про банкрутство.

Кодекс вводить нові механізми для санації боржників до відкриття провадження у справі про банкрутство, що робить цю процедуру більш привабливою для великих підприємств з великими боргами. Процедура ліквідації, своєю чергою, забезпечує чіткий контроль над господарською діяльністю боржника та можливість повернення відчужених активів. Важливою є також можливість притягнення до відповідальності менеджменту та власників підприємств (Радзивілюк, 2021: 101).

Кодекс дає кредиторам більше можливостей для реалізації своїх вимог. У новій редакції Кодексу усунуто поняття «позаконкурсний кредитор шостої черги», а також значно спрощено процедуру подання заяв кредиторами. Тепер кредитори, які пропустили строк подання заяв, все ще мають право на задоволення своїх вимог, хоча й без права голосу на зборах кредиторів. Він чітко визначає умови для проведення перших зборів кредиторів, що дозволяє уникнути зловживань. Встановлено вимоги до кількісного складу кредиторів для визнання зборів повноважними та надано право кредиторам самостійно скликати збори, якщо арбітражний керуючий цього не робить.

Введено нові правила щодо мораторію для кредиторів із забезпеченими вимогами. Тепер мораторій автоматично припиняється через півроку після введення процедури розпорядження майном, що забезпечує більшу прозорість та оперативність у вирі-

шенні питання про задоволення забезпечених вимог. Кодекс запроваджує автоматизацію включення кредиторів до комітету та визначає нові механізми для більш ефективного захисту прав кредиторів, у тому числі можливість самостійного визначення місця проведення зборів кредиторів. Це підвищує ефективність процедур банкрутства і забезпечує кращий захист прав кредиторів.

На нашу думку, Кодекс України з процедур банкрутства суттєво вдосконалює наявну правову систему, надаючи нові інструменти для захисту прав кредиторів і забезпечення більш ефективного процесу банкрутства. Це сприяє як покращенню ситуації з боргами в Україні, так і підвищенню рівня довіри до правової системи загалом.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дутка В.В. Санація боржника до відкриття провадження у справі про банкрутство. *Економіка та право*. 2021. № 1. С. 96–101.
2. Кальченко О. Санація як спосіб запобігання банкрутству підприємств. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2020. № 1 (21). С. 220.
3. Кодекс України з процедур банкрутства : Закон України від 18 жовтня 2018 року № 2597-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>
4. Пантелєєв В.П., Предко І.Ю., Титаренко Г.Б. Обліково-контрольне забезпечення реструктуризації підприємств: теорія, організація та методика : монографія / за заг. ред. В.П. Пантелєєва. Київ : ТОВ «АвгустТрейд», 2021. 201 с.
5. Радзивілюк В. Процедура банкрутства страховиків в Україні. *Право України*. 2021. № 7. С. 100–115.
6. Тюріна Ю.Є. Щодо поняття продажу майна боржника у процедурі банкрутства. *Правові горизонти*. 2021. Вип. 26. С. 52–58.
7. Яновицька А.В. Місце Кодексу України з процедур банкрутства у системі законодавства. *Актуальні проблеми приватного права в умовах євроінтеграційних процесів в Україні* : збірник тез доповідей учасників наук.-практ. семінару (м. Львів, 11 лист. 2021 р.) / за заг. ред. М.С. Долинської, І.В. Красницького, Ю.М. Юркевича. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. URL: http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4248/1/11_11_2021.pdf#page=144.

REFERENCES:

1. Dutka, V.V. (2021). Sanatsiya borzhnyka do vidkryttya provadzhenya u spravi pro bankrutstvo [Sanitation of the debtor before the opening of bankruptcy proceedings]. *Ekonomika ta pravo*. № 1. Pp. 96–101 [in Ukrainian].
2. Kal'chenko, O. (2020). Sanatsiya yak sposib zapobihannya bankrutstvu pidpryyemstv [Sanitation as a way to prevent bankruptcy of enterprises]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnya – Problems and prospects of economics and management*. № 1 (21), 220 p. [in Ukrainian].
3. Kodeks Ukrainy z protsedur bankrutstva: Zakon Ukrainy vid 18 zhovtnya 2018 roku № 2597-VIII [Code of Ukraine on Bankruptcy Procedures: Law of Ukraine dated October 18, 2018 No. 2597-VIII]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text> [in Ukrainian].
4. Panteleyev, V.P., Predko, I.Yu., Titarenko, H.B. (2021). Oblikovo-kontrol'ne zabezpechennya restrukturyzatsiyi pidpryyemstv: teoriya, orhanizatsiya ta metodyka [Accounting and control support for enterprise restructuring: theory, organization and methodology]: monohrafiya. Kyiv : TOV «AvhustTreyd», 201 p. [in Ukrainian].
5. Radzyvilyuk, V.(2021). Protsedura bankrutstva strakhovykiv v Ukraini [Bankruptcy procedure of insurers in Ukraine]. *Pраво Ukrainy*. № 7, pp. 100–115 [in Ukrainian].
6. Tyurina, U.E. (2021). Shchodo ponyattya prodazhu mayna borzhnyka u protseduri bankrutstva [Regarding the concept of sell-

ing the debtor's property in the bankruptcy procedure]. *Pravni horyzonty*. № 26, pp. 52–58 [in Ukrainian].

7. Yanovyts'ka, A.V. (2021). Mistse Kodeksu Ukrainy z protsedur bankrutstva u systemi zakonodavstva [The Place of the Code of Ukraine on Bankruptcy Procedures in the Legislation System]. *Aktual'ni problemy pryvatomoho prava v umovakh yevrointehratsiynykh protsesiv v Ukraini: zbirnyk tez dopovidey uchasnykiv nauk.-prakt. seminaru* (m. L'viv, 11 lyst. 2021 r.) – *Actual problems of private law in the conditions of European integration processes in Ukraine: collection abstracts of the reports*

of the participants of science and practice seminar (Lviv, November 11, 2021). Lviv: L'vivs'kyi derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav, 2021. Retrieved from: http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4248/1/11_11_2021.pdf#page=144 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 01.08.2024

The article was received 01 August 2024